

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 27 maja 2015 r. przeliczył E. W. emeryturę od dnia 1 maja 2015 r., to jest od miesiąca złożenia wniosku o świadczenie. Podstawę obliczenia emerytury, zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stanowiła kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji składki (136.994,35zł) oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (415.632,54 zł). Tak ustaloną podstawę podzielono przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (252,50 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy wyniosła 2.197,32 zł brutto, po waloryzacji od dnia 1 marca 2012 r. – 2.268,32 złote, po waloryzacji od dnia 1 marca 2013 r. – 2.359,05 zł a po waloryzacji od dnia 1 marca 2014 r. – 2.396,79 zł. Emerytura ustalona tą decyzją została zawieszona, jako że jest świadczeniem mniej korzystnym od świadczenia wypłacanego w dotychczasowej wysokości /decyzja k. 110-111 akt emerytalnych plik II/.

W dniu 16 lipca 2015 r. wnioskodawczyni złożyła odwołanie od wymienionej decyzji zarzucając organowi rentowemu niezastosowanie nowych przepisów ustawy emerytalnej w sytuacji, gdy posiadała prawo do przeliczenia emerytury według starych zasad. Wniosła o ponowne przeliczenie kapitału początkowego – pobieranej przez nią emerytury (obliczonej podstawie art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) poprzez uwzględnienie do ustalenia podstawy wymiaru emerytury za okresy przebywania na urlopie wychowawczym wskaźnika podstawy wymiaru w wysokości 1,3% . W uzasadnieniu podniosła, że skarżoną decyzją organ rentowy przeliczył kapitał początkowy i wysokość świadczenia emerytalnego – zawieszono (obliczonego na podstawie art. 26 cytowanej ustawy) a nie pobieranego rzeczywiście przez nią świadczenia emerytalnego obliczonego na podstawie art. 53 cytowanej ustawy, a także ponownie zawiesił ustalone świadczenie z uwagi na to, że jest świadczeniem mniej korzystnym od faktycznie pobieranego /odwołanie k. 2/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podał, że decyzją z dnia 29 kwietnia 2008 r. ZUS przyznał na podstawie art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 kwietnia 2008 r., to jest od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych 1997-2006 ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 127,67 % oraz kwotę bazową 2.275,37 zł. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 34 lata i 2 miesiące okresów składkowych oraz 3 lata i 1 miesiąc okresów nieskładkowych. Emerytura wyniosła 1.899,22 zł brutto, na dzień 1 stycznia 2012 r. – 2.331,77 zł brutto. Po waloryzacji od dnia 1 marca 2015 r. emerytura wnioskodawczyni wyniosła 2.574,86 zł brutto. Następnie decyzją z dnia 2 marca 2012 r. ZUS przyznał na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawczyni emeryturę od dnia 30 stycznia 2012 r., to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury, zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stanowiła kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji składki (136.994,35 zł) oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (400.984,01 zł). Tak ustaloną podstawę podzielono przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (251,50 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy wyniosła 2.139,08 zł brutto. Emerytura ustalona tą decyzją została zawieszona jako że jest świadczeniem mniej korzystnym od świadczenia wypłacanego w dotychczasowej wysokości. Następnie skarżoną decyzją organ rentowy przeliczył E. W. emeryturę od dnia 1 maja 2015 r., to jest od miesiąca złożenia wniosku o świadczenie. Podstawę obliczenia emerytury, zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stanowiła kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji składki (136.994,35zł) oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (415.632,54 zł). Tak ustaloną podstawę podzielono przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (252,50 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy wyniosła 2.197,32 zł brutto, po

waloryzacji od dnia 1 marca 2015 r. – 2.432,79 zł. W konsekwencji wnioskodawczyni ur. w dniu (...) ma ustalony kapitał początkowy emerytury z przyjęciem po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów opieki nad dziećmi oraz ustaloną wysokość emerytury w oparciu o przepisy art. 26, jednakże ustalona wysokość emerytury jest dla wnioskodawczyni świadczeniem mniej korzystnym, niż wysokość emerytury ustalona w oparciu o przepisy art. 53 w/ w ustawy /odpowieź na odwołanie k. 3-4/.

W piśmie z dnia 14 marca 2016 r. wnioskodawczyni poparła odwołanie /pismo procesowe k. 10-11/

W piśmie z dnia 4 kwietnia 2016 r. organ rentowy podtrzymał stanowisko, podnosząc dodatkowo, że obliczona w decyzji z dnia 29 kwietnia 2008 r. emerytura ma oparcie w treści art. 53 ustawy emerytalnej, kolejnymi decyzjami wydanymi w sprawie zakład doliczał wnioskodawczyni do stażu pracy okresy zatrudnienia wynikające z załączanych zaświadczeń uwzględniając go do ustalenia wysokości emerytury obliczonej w oparciu o art. 53 ustawy emerytalnej. Podał też, że wysokość emerytury obliczona w oparciu o ten art. 53 wyniosła 2.904,96 zł, po waloryzacji od dnia 1 marca 2015 r. – 2.700,58 zł (2.644,58 plus 36). Natomiast wysokość emerytury obliczona według nowych zasad, zgodnie z art. 26 tej ustawy po waloryzacji od dnia 1 marca 2012 r. wyniosła 2.210,08 zł zatem została ona zawieszona z uwagi na mniej korzystniejszą wysokość względem wyliczonej na podstawie starych zasad. Dodał, że Zakład nie dokonuje waloryzacji świadczeń zawieszonych /pismo procesowe k. 16 – 16 odwrot/.

Na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 r. wnioskodawczyni poparła odwołanie a pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie /protokół rozprawy k. 21/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni E. W., urodzona (...), z wnioskiem o emeryturę wystąpiła w dniu 14 kwietnia 2008 r. /wniosek k. 1-4 akt emerytalnych plik I/.

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2008 r. ZUS przyznał na podstawie art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 kwietnia 2008 r., to jest od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych 1997-2006 ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 127,67 % oraz kwotę bazową 2.275,37 zł. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 34 lata i 2 miesiące okresów składkowych oraz 3 lata i 1 miesiąc okresów nieskładkowych. Emerytura wyniosła 1.899,22 zł brutto, na dzień 1 stycznia 2012 r. – 2.331,77 zł brutto, po waloryzacji od dnia 1 marca 2012 r. emerytura wnioskodawczyni wyniosła 2.402,77 zł a po waloryzacji od dnia 1 marca 2015 r. - 2.574,86 zł brutto /bezsporne, decyzje k. 45-45 odwrot, k. 177-177 odwrot, k. 179-179 odwrot akt emerytalnych plik I/.

W dniu 18 stycznia 2012 r. wnioskodawczyni wystąpiła z wnioskiem o emeryturę z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat /wniosek k. 1-2 akt emerytalnych plik II/.

Decyzją z dnia 2 marca 2012 r. ZUS przyznał na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawczyni emeryturę od dnia 30 stycznia 2012 r., to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury, zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stanowiła kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji składki (136.994,35 zł) oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (400.984,01 zł). Tak ustaloną podstawę podzielono przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (251,50 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy wyniosła 2.139,08 zł brutto. Emerytura ustalona tą decyzją została zawieszona jako że jest świadczeniem mniej korzystnym od świadczenia wypłacanego w dotychczasowej wysokości /decyzja k. 7-8 akt emerytalnych plik II/.

W dniu 27 maja 2015 r. skarżąca wystąpiła z wnioskiem o przeliczenie emerytury zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 552) prowadzącej zmiany w ustawie emerytalnej /wniosek k. 107-108 akt emerytalnych plik II/.

Decyzją z dnia 19 czerwca 2015 r. Zakład (...) dokonał ponownego ustalenia kapitału początkowego skarżącej na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1989 – 1998. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 98,08 %, zaś podstawa wymiaru 1.197,45 zł (98,08 % x kwota bazowa 1.220,89 zł). Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił 24 lata, 11 miesięcy i 15 dni okresów składkowych. Okresy nieskładkowe wyniosły 14 dni, oraz 3 lata i 24 dni sprawowania opieki nad dzieckiem. Łącznie okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wyniósł 3 lata. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 151.098,64 zł /decyzja k. 39-39 odwrót akt emerytalnych plik III/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2015 r. poz. 748 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

W myśl ust. 1a art. 24 wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie do dnia 31 grudnia 1952 r. wynosi co najmniej 60 lat.

Zgodnie z art. 25 ust. 1, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 r., podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W myśl ust. 1b art. 25 jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26b, 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Przytoczone brzmienie przepisu art. 25 ust. 1 i ust. 1b zostało nadane ustawą z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r., poz. 637). Na podstawie art. 22 ustawa ta weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Z mocy zaś art. 26 ust. 1 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Tablice trwania życia dla wieku ubezpieczonych w dniu przejścia na emeryturę corocznie w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" Prezes Głównego Urzędu Statystycznego /art. 26 ust. 4/.

Z kolei wskazany w art. 26 ust. 1 przepis art. 183 dotyczy nabycia prawa do emerytury przez ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy wiek uprawniający do emerytury osiągnęli w latach 2009-2013, o ile nie pobrali emerytury na podstawie przepisów art. 46 lub 50 oraz nie przystąpili do OFE albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Art. 46, o którym mowa w art. 25 ust. 1b oraz art. 183 ust. 1, w związku z art. 29 przyznaje prawo do przejścia na emeryturę ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., którzy nie osiągnęli

powszechnego wieku emerytalnego określonego w art. 27. W przypadku kobiet warunkiem jest osiągnięcie wieku 55 lat i posiadanie co najmniej 30-letniego okresu składkowego i nieskładkowego albo posiadanie co najmniej 20-letniego okresu składkowego i nieskładkowego i uznanie za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

Na mocy art. 53 ust. 1 emerytura wynosi:

- 1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 116 ust. 1 postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Na podstawie art. 129 ust. 1 świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Okoliczności stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy są bezsporne a spór sprowadzał się do kwestii natury prawnej.

Niesporny stan faktyczny jest następujący. Wnioskodawczyni (urodzona (...)) od dnia 29 kwietnia 2008 r. miała przyznaną wcześniejszą emeryturę na podstawie przepisu art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Emeryturę wcześniejszą obliczono według zasad wynikających z art. 53 ust. 1, czyli w oparciu o wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 127,67 % wyliczony z wynagrodzeń z 10 lat kalendarzowych 1997-2006 oraz kwotę bazową 2.275,37 zł. Decyzją z dnia 2 marca 2012 r. ZUS przyznał wnioskodawczyni emeryturę w związku z osiągnięciem 60 roku życia od dnia 30 stycznia 2012 r. Emeryturę organ rentowy przyznał na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i obliczył jej wysokość zgodnie z przytoczonymi powyżej przepisami art. 25 i następnymi. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła zatem kwota zwaloryzowanych składek i zwaloryzowanego kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie w momencie przejścia przez wnioskodawczynię na emeryturę, która to kwota została podzielona przez średnie dalsze trwanie życia, liczone w miesiącach. Tak ustalona emerytura została zawieszona jako świadczenie mniej korzystne od świadczenia wypłacanego w dotychczasowej wysokości. Następnie, wskutek wniosku wnioskodawczyni z dnia 27 maja 2015 r. decyzją z dnia 19 czerwca 2015 r. Zakład (...) dokonał ponownego ustalenia kapitału początkowego skarżącej na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1989 – 1998. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 98,08 %, zaś podstawa wymiaru 1.197,45 zł (98,08 % x kwota bazowa 1.220,89 zł). Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił 24 lata, 11 miesięcy i 15 dni okresów składkowych. Okresy nieskładkowe wyniosły 14 dni, oraz 3 lata i 24 dni sprawowania opieki nad dzieckiem. Łącznie okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wyniósł 3 lata. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 151.098,64 zł. Następnie zaskarżoną decyzją z dnia 24 czerwca 2015 r. organ rentowy po rozpoznaniu wniosku z dnia 27 maja 2015 r. przeliczył E. W. emeryturę od dnia 1 maja 2015 r., to jest od miesiąca złożenia wniosku o świadczenie. Podstawę obliczenia emerytury, zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stanowiła kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji składki (136.994,35zł) oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (415.632,54 zł). Tak ustaloną podstawę podzielono przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (252,50 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy wyniosła 2.197,32 zł brutto, po waloryzacji od dnia 1 marca 2012 r. – 2.268,32 złote, po waloryzacji od dnia 1 marca 2013 r. – 2.359,05 zł a po waloryzacji od dnia 1 marca 2014 r. – 2.396,79 zł. Emerytura ustalona tą decyzją została zawieszona jako że jest świadczeniem mniej korzystnym od świadczenia wypłacanego w dotychczasowej wysokości. Tak ustaloną wysokość

emerytury zakwestionowała odwołująca się. Zdaniem ubezpieczonej emerytura jej winna zostać wyliczona według nowych zasad.

Ustawa z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2015 poz. 552) zgodnie z art. 1 pkt 4 wprowadziła zmiany w art. 174 dodając po ustępie 2 ust. 2a w brzmieniu: przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 ustawy emerytalnej. Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 1 w/w ustawy wysokość emerytury przysługującej w dniu wejścia życie niniejszej ustawy na podstawie art. 24 oraz art. 27, obliczonej z zastosowaniem art. 26 ustawy której mowa w art. 1, ustala się ponownie z zastosowaniem przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – na wniosek osoby uprawnionej. Podstawę obliczenia nowej emerytury – przyznanej w oparciu o przepisy art. 24 ustawy emerytalnej, zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej stanowi suma zwaloryzowanych składek zdefiniowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego. Wysokość składek każdego ubezpieczonego jest zapisana na indywidualnym koncie. Dane te są gromadzone od 1 stycznia 1999 r. Z uwagi na to, że nie ma informacji o składkach za okres przed dniem 1 stycznia 1999 r. ustawodawca przyjął tzw. hipotetyczną emeryturę. Jest to wyliczona emerytura, która przysługiwałaby ubezpieczonemu, gdyby prawo do tego świadczenia nabył w dniu 1 stycznia 1999 r. W tym celu, zgodnie z art. 173 ust. 1 i art. 174 ust. 2 w/w ustawy dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy jest więc ustalany w celu odtworzenia okresów składkowych i nieskładkowych przebytych do dnia 1 stycznia 1999 r. oraz wysokości opłacanych składek i zapisaniu ich na indywidualnym koncie każdego ubezpieczonego. W konsekwencji wnioskodawczyni ur. w dniu (...) ma ustalony kapitał początkowy emerytury z przyjęciem po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów opieki nad dziećmi oraz ustaloną wysokość emerytury w oparciu o przepisy art. 26, jednakże ustalona wysokość emerytury jest dla wnioskodawczyni świadczeniem mniej korzystnym, niż wysokość emerytury ustalona w oparciu o przepisy art. 53 w/w ustawy.

W tym stanie rzeczy, uznając iż zaskarżona decyzja z dnia 24 czerwca 2015 r. odpowiada prawu, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie wnioskodawczyni oddalił.